

VLADIMIRESCU, TUDOR

N. 1770 (1780), Vladimiri, Gorj – m. 27 mai 1821, lângă Târgoviște.

A urmat Școala *Obedeanu* din Craiova.

A fost îngrijitor de moșie și om de mare încredere al boierului N. Glogoveanu. A locuit în casele acestuia, din Craiova.

În 1812 este numit comandant de panduri pentru două județe. La 23 ianuarie 1821, prin *Proclamația de la Padeș*, adresată locuitorilor Țării Românești, justifică ridicarea la luptă prin dreptul de rezistență la opresiune care decurge din principiul suveranității naționale. *Cererile norodului românesc* (din februarie 1821) este cel mai important document programatic al revoluției și cuprinde principiile de bază ale unei noi ordini sociale.

Conduce Țara Românească între martie-mai 1821. Se accentuează divergențele Tudor Vladimirescu – Alexandru Ipsilanti, după ce țarul Rusiei a dezarmat ambele mișcări (revoluția lui Vladimirescu – lupta Eforiei).

Revoluția condusă de Tudor Vladimirescu pune capăt regimului fanariot restabilind domniile pământene și a constituit prologul revoluției române din anul 1848.